

Dokument ze zasedání

A8-0003/2016

7.1.2016

ZPRÁVA

o přezkumu strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období
(2015/2137(INI))

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Zpravodaj: Mark Demesmaeker

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ	19
STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ	23
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	28

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o přezkumu strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období (2015/2137(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise ze dne 2. října 2015 nazvanou „Přezkum strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 v polovině období“ (COM(2015)0478),
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 20. května 2015 nazvanou „Stav přírody v Evropské unii: zpráva o stavu a trendech u typů stanovišť a druhů, na které se vztahuje směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích, za období 2007–2012, jak se požaduje podle článku 17 směrnice o stanovištích a článku 12 směrnice o ptácích“ (COM(2015)0219),
- s ohledem na Zprávu o otevřené veřejné konzultaci ohledně kontroly účinnosti směrnice o ochraně ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť¹,
- s ohledem na průzkum Eurobarometru zveřejněný v říjnu 2015 o postoji evropské veřejnosti k biologické rozmanitosti („Zvláštní průzkum Eurobarometru č. 436“),
- s ohledem na zprávu Evropské agentury pro životní prostředí „Evropské životní prostředí – stav a výhled 2015 (SOER 2015),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 7. února 2014 o přístupu EU k nezákonnému obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy (COM(2014)0064),
- s ohledem na závěrečnou zprávu expertní skupiny programu Horizont 2020, která hledá řešení s ohledem na přírodu a zabývá se obnovou přírodního prostředí ve městech, s názvem „Towards an EU Research and Innovation policy agenda for Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities“ zveřejněnou v roce 2015,
- s ohledem na nástroj financování přírodního kapitálu (NCFF), jenž je součástí finančního nástroje LIFE pro opatření v oblasti životního prostředí a klimatu,
- s ohledem na konzultace Komise k budoucí iniciativě EU pod heslem „Nulová čistá ztráta biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb“,
- s ohledem na výsledky 12. konference smluvních stran (COP 12) Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti (CBD), zejména na přezkum pokroku při provádění strategického plánu pro podporu biologické rozmanitosti pro období 2011–2020 v polovině období, včetně čtvrtého Globálního výhledu k biologické rozmanitosti (Global Biodiversity Outlook), v zájmu dosažení cílů z Aiči v oblasti biologické rozmanitosti, a na opatření zaměřená na lepší provádění,

¹

http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINALE.pdf

- s ohledem na rozhodnutí X/34 10. konference smluvních stran Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti, které zdůraznilo význam biologické rozmanitosti v zemědělství pro zabezpečení potravin a výživu, a to zejména vzhledem ke změně klimatu a omezeným přírodním zdrojům, jak uznalo Římské prohlášení Světového potravinového summitu z roku 2009,
- s ohledem na závěry zasedání Rady pro životní prostředí ze dne 12. června 2014, a zejména na závazek EU a jejích členských států zvýšit prostředky na dosažení závazku z Hajdaráádu, podle něhož se mají do roku 2015 zdvojnásobit celkové toky finančních zdrojů souvisejících s biologickou rozmanitostí,
- s ohledem na zprávu sekretariátu Úmluvy o biologické rozmanitosti (CBD) a Světové zdravotnické organizace (WHO) nazvanou „Connecting Global Priorities: Biodiversity and Human Health, a State of Knowledge Review“ (Propojování globálních priorit: Biologická rozmanitost a lidské zdraví, přezkum stavu poznatků), která byla zveřejněna v roce 2015,
- s ohledem na návrh rezoluce nazvané „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development“ (Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030), který byl předložen na devětašedesátém zasedání Valného shromáždění OSN ke schválení rozvojové agendy pro období po roce 2015,
- s ohledem na zprávy o hospodářských aspektech ekosystémů a biologické rozmanitosti (The Economics of Ecosystems and Biodiversity – TEEB), což je celosvětová iniciativa zaměřená na „zviditelnění přírodních hodnot“,
- s ohledem na Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) a Úmluvu o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů (CMS),
- s ohledem na červený seznam ohrožených druhů zvířat Mezinárodní unie pro ochranu přírody (IUCN),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních a nepůvodních druhů¹,
- s ohledem na Mezinárodní úmluvu Mezinárodní námořní organizace o kontrole a řízení lodní zátěžové vody a usazenin,
- s ohledem na společnou zemědělskou politiku po roce 2013, a zejména na nařízení (EU) č. 1307/2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory, které spadají pod společnou zemědělskou politiku², a na nařízení (EU) č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)³,

¹ Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35.

² Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 347.

³ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487.

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybnářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES¹,
 - s ohledem na víceletý finanční rámec (VFR) na období 2014–2020,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 20. dubna 2012 na téma „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 12. prosince 2013 o zelené infrastruktuře – zlepšování přírodního kapitálu Evropy³,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 28. dubna 2015 o nové strategii EU v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví⁴,
 - s ohledem na studii výzkumné služby Evropského parlamentu z dubna 2015 s názvem „Safeguarding biological diversity - EU policy and international agreements“ (Zachování biologické rozmanitosti – politika EU a mezinárodní dohody),
 - s ohledem na zprávu ministerské konference o ochraně lesů v Evropě z roku 2015 o stavu evropských lesů⁵,
 - s ohledem na studii vypracovanou tematickou sekcí Evropského parlamentu Občanská práva a ústavní záležitosti z roku 2009 o vnitrostátních právních předpisech a postupech týkajících se provádění směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a zejména na článek 6,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů přijaté na 115. plenárním zasedání ve dnech 3. a 4. prosince 2015 s názvem „Příspěvek ke kontrole účelnosti směrnice o ochraně ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť“⁶,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanovisko Výboru pro rozvoj (A8-0003/2016),
- A. připomíná, že biologická rozmanitost je jedinečnou různorodostí ekosystémů, přírodních stanovišť, druhů a genů na Zemi, na nichž je člověk značně závislý;
- B. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost v sobě skrývá neobyčejnou vnitřní hodnotu, kterou je třeba chránit ve prospěch budoucích generací; vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost rovněž přispívá k lidskému zdraví a má nesmírnou hodnotu také

¹ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

² Úř. věst. C 258 E, 7.9.2013, s. 99.

³ Přijaté texty, P7_TA(2013)0600.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2015)0109.

⁵ <http://www.foresteuropa.org/fullsoef2015>

ze společenského a hospodářského hlediska, a vzhledem k tomu, že sociálně-ekonomické náklady ztracené příležitosti v případě nesplnění cílů v oblasti biologické rozmanitosti se odhadují na 50 miliard EUR ročně;

- C. vzhledem k tomu, že zemědělství má velký význam pro dosažení cílů biologické rozmanitosti; vzhledem k tomu, že nezbytnost účinné výroby potravin pro potřeby rychle rostoucí světové populace, stejně jako cíle energetické politiky týkající se většího využívání biomasy jakožto zdroje energie kladou na zemědělství vysoké nároky;
- D. vzhledem k přínosu odvětví zemědělství a lesnictví k zachování biologické rozmanitosti v rámci provádění stávajících právních předpisů;
- E. vzhledem k tomu, že rozmanitost rostlinných druhů a jejich odrůd tradičně pěstovaných malými a středními zemědělskými podniky a rodinnými podniky má velký význam, protože jednak vyhovují různým potřebám a použitím ve venkovských společenstvích, jednak snižují zranitelnost plodin vůči nepříznivému počasí, škůdcům a chorobám;
- F. vzhledem k tomu, že udržitelná a zodpovědná kultivace půdy a udržitelný a zodpovědný chov dobytka významným způsobem přispívají k zachování biologické rozmanitosti;
- G. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost je celosvětově pod velkým tlakem, což způsobuje nevratné změny, které mají nesmírně ničivé důsledky pro přírodu, společnost i hospodářství;
- H. vzhledem k tomu, že cíl z Aiči č. 11 vyzývá k ochraně nejméně 17 % suchozemských a vnitrozemských vodních oblastí prostřednictvím účinně řízených systémů chráněných území; vzhledem k tomu, že podíl evropských ekoregionů, u nichž je 17 % území chráněnou oblastí, se značně sníží, pokud se vyjmou oblasti chráněné pouze sítí Natura 2000;
- I. vzhledem k tomu, že obnovení ekosystémů může mít pozitivní vliv na zmírnění změny klimatu i na přizpůsobení se této změně;
- J. vzhledem k tomu, že přinejmenším 80 % občanů EU považuje úbytek biologické rozmanitosti za závažnou věc a že 552 470 občanů se zúčastnilo veřejné konzultace ke kontrole účelnosti směrnic o ochraně přírody, což představuje historicky nejvyšší míru účasti na veřejných konzultacích Komise; vzhledem k tomu, že z průzkumu Eurobarometru vyplývá, že občané chtějí o úbytku biologické rozmanitosti dostávat víc informací a že většině občanů není známa síť Natura 2000;
- K. vzhledem k tomu, že značný počet angažovaných občanů podniká – z vlastní iniciativy nebo v rámci místních nebo regionálních akčních skupin – kroky na místní nebo regionální úrovni s cílem podpořit biologickou rozmanitost, a dosahuje tak v poměrně krátkém časovém horizontu pozitivních výsledků;
- L. vzhledem k tomu, že 65 % občanů EU žije ve vzdálenosti do 5 km od lokality sítě Natura 2000 a 98 % do 20 km, což naznačuje, že tyto lokality mají potenciál zvyšovat povědomí o biologické rozmanitosti a poskytovat ekosystémové služby, které přispívají k dobrým životním podmínkám velké části obyvatel EU;

- M. vzhledem k tomu, že politiky v oblasti biologické rozmanitosti musí být plně v souladu se zásadou subsidiarity, aby byly plně zohledněny rozdíly mezi jednotlivými regiony, pokud jde o krajinu a přírodní stanoviště;
- N. vzhledem k významu biologické rozmanitosti v nejbližších regionech a zámořských zemích a územích představujících jedinečné oblasti výskytu původních rostlinných a živočišných druhů; vzhledem k tomu, že v některých těchto regionech nebyly dosud provedeny směrnice o ptácích a směrnice o přírodních stanovištích;

Obecné připomínky

1. vítá přezkum strategie oblasti biologické rozmanitosti v polovině období, zprávu o stavu přírody a zprávu „SOER 2015“; zdůrazňuje strategický význam těchto zpráv pro uskutečnění cílů EU v oblasti biologické rozmanitosti;
2. vyjadřuje vážné znepokojení nad pokračujícím úbytkem biologické rozmanitosti; poznamenává, že cílů plánovaných pro rok 2020 nebude dosaženo bez dodatečného úsilí, které je třeba v této oblasti nepřetržitě a v dostatečné míře vyvíjet; zároveň konstatuje, že bylo vědecky dokázáno, že evropská příroda by bez pozitivního vlivu směrnice EU o ochraně ptáků a směrnice EU o ochraně přírodních stanovišť byla v mnohem horším stavu a že cílené a dostatečně financované úsilí skutečně přináší pozitivní výsledky; zdůrazňuje však, že je ještě stále co zlepšovat;
3. zdůrazňuje, že ničení přírodních stanovišť představuje nejvýznamnější faktor způsobující úbytek biologické rozmanitosti a že je třeba se mu při řešení úbytku biologické rozmanitosti přednostně věnovat, což znamená, že je třeba omezit ničení a fragmentaci přírodních stanovišť;
4. zdůrazňuje, že úbytek biologické rozmanitosti se nevztahuje pouze na stanoviště a druhy, ale rovněž na genetickou rozmanitost; vyzývá Komisi, aby vypracovala strategii pro zachování genetické rozmanitosti;
5. poukazuje na klíčovou úlohu biologické rozmanitosti v rámci cílů udržitelného rozvoje, a zejména cílů 14 („zachovat a udržitelně využívat oceány, moře a mořské zdroje“) a 15 („chránit a obnovovat suchozemské ekosystémy a podporovat jejich udržitelné využití, udržitelně spravovat lesy, bojovat s desertifikací, zastavit a následně zvrátit degradaci půdy a zastavit úbytek biologické rozmanitosti“); připomíná, že EU disponuje nesmírnou biologickou rozmanitostí zejména díky svým nejbližším regionům, ale rovněž prostřednictvím zámořských zemí a území, ke kterým jsou tyto regiony přidruženy; vyzývá tedy EU, aby i nadále odhodlaně usilovala o další posílení Úmluvy o biologické rozmanitosti a zajistila její účinné provádění;
6. konstatuje, že mezi hlavní tlaky a faktory vedoucí k úbytku biologické rozmanitosti v EU i mimo EU patří roztržitost, znehodnocování a ničení přírodních stanovišť v důsledku změn ve využití půdy, změna klimatu, neudržitelné spotřební vzorce a využívání moří; zdůrazňuje, že je proto nutné určit ukazatele, na jejichž základě lze jednoznačně a vědecky měřit stav biologické rozmanitosti v určité oblasti nebo regionu, a podporovat racionální a udržitelné využívání zdrojů v EU i celosvětově, včetně rozvojových zemí, a zejména naléhavě vyzývá EU, aby lépe zapracovala své

mezinárodní závazky v oblasti biologické rozmanitosti do své strategie týkající se změny klimatu a do strategie Evropa 2020; zdůrazňuje, že hospodářství účinněji využívající zdroje a snížení nadměrné spotřeby by mohlo EU pomoci snížit její závislost na přírodních zdrojích, zejména těch, které pocházejí z mimoevropských států; připomíná také, že ekosystémový přístup ke zmírňování změny klimatu a k adaptaci na tuto změnu by mohl být nákladově efektivní alternativou k technologickým řešením a že pokrok řady aplikovaných věd závisí na dlouhodobé dostupnosti a rozmanitosti přírodního bohatství;

7. zdůrazňuje, že pro zachování biologické rozmanitosti a zastavení jejího úbytku má zásadní význam nalezení větší politické vůle na nejvyšší úrovni; za zásadní považuje efektivní provádění stávajících právních předpisů, prosazování a větší integraci ochrany biologické rozmanitosti do dalších oblastí politiky; vyzývá zejména členské státy, aby se na regionální a místní úrovni postaraly o informovanost a zvyšování povědomí v oblasti biologické rozmanitosti;
8. vyjadřuje politování nad skutečností, že zhruba čtvrtině volně žijících druhů hrozí v Evropě vyhynutí a mnoho ekosystémů je znehodnoceno, což EU způsobuje závažné sociální a hospodářské škody;
9. zdůrazňuje, že příroda a hospodářský vývoj se vzájemně nevylučují; je přesvědčen o tom, že je nezbytné přírodu více začlenit do společnosti, včetně hospodářství a soukromých podniků, aby hospodářský růst byl udržitelný a byla přijímána proaktivní opatření na ochranu, obnovení a lepší řízení životního prostředí; domnívá se, že zejména úsilí v oblasti snížení míry vyžívání zdrojů musí mít při sbližování hospodářských cílů a cílů v oblasti životního prostředí ústřední význam;
10. zdůrazňuje, že úbytek biologické rozmanitosti má neblahý dopad na ekonomické náklady pro společnost a že dosud nebyl dostatečným způsobem v hospodářských a ostatních politikách zohledněn; domnívá se, že je nezbytné uznat, že investice do biologické rozmanitosti mají zásadní význam ze sociálně-ekonomického hlediska; poznamenává, že jedna šestina pracovních míst v EU určitým způsobem závisí na přírodě a biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že biologická rozmanitost může významně přispívat k získávání nových dovedností i k vytváření pracovních míst a obchodních příležitostí; vítá metody pro měření hospodářské hodnoty biologické rozmanitosti; domnívá se, že tyto nástroje mohou zvýšit informovanost, zlepšit využití dostupných prostředků a vést k lepšímu rozhodování;
11. vyzývá Komisi, aby posílila úlohu, kterou biologická rozmanitost a ekosystémy hrají v hospodářských záležitostech, aby bylo možné přejít na zelenou ekonomiku; naléhavě žádá Komisi, aby posílila opatření přijímaná na podporu ekologizace evropského semestru; zdůrazňuje, že biologická rozmanitost představuje celkovou společenskou odpovědnost, která nemůže záviset pouze na veřejných výdajích;
12. zastává názor, že aniž by se z biologické rozmanitosti stalo zboží, měla by se její ekonomická hodnota zohledňovat v ukazatelích, na jejichž základě jsou přijímána rozhodnutí a které by se neměly omezovat na HDP; je přesvědčen, že to napomůže plnění cílů udržitelného rozvoje; proto žádá systematické začleňování hodnot biologické rozmanitosti do vnitrostátních systémů hospodářských účtů v rámci monitorování cílů

udržitelného rozvoje;

13. zdůrazňuje, že EU a členské státy nesplnily cíle strategie v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2010; vzhledem k nedostatečnému pokroku směrem k dosažení cílů v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 vyzývá Komisi, aby Parlamentu předkládala zprávy po dvou letech, v nichž Rada a Komise budou podrobně informovat o aktuálním stavu, důvodech pro neplnění cílů a strategii, která zajistí dodržování cílů v budoucnosti;

Přezkum strategie v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období

Hlavní cíl

14. vyzývá Komisi a členské státy, aby dosažení cílů pro rok 2020 zařadily bezodkladně mezi větší politické priority; vyzývá k přístupu zahrnujícímu více zúčastněných stran a podtrhuje přitom zásadní úlohu státních, regionálních a místních subjektů a jejich plného zapojení do tohoto procesu; zdůrazňuje, že zásadní význam má rovněž financování a lepší informovanost veřejnosti o ochraně biologické rozmanitosti, její pochopení a podpora; domnívá se, že klíčem k dosažení těchto cílů je proto dobrá informační politika a včasné zapojení všech dotčených subjektů, včetně těch sociálně-ekonomických;
15. vyzývá EU, aby pokročila v plnění hlavních cílů v oblasti biologické rozmanitosti a svých závazků v oblasti ochrany biologické rozmanitosti s cílem snížit dopady své činnosti na biologickou rozmanitost ve světě v souladu se zásadou soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a respektovat ekologické limity ekosystémů; rovněž EU vyzývá, aby podpořila rozvojové země v jejich úsilí o zachování biologické rozmanitosti a zajištění jejího udržitelného využití;

Cíl 1

16. vyjadřuje politování nad pomalým pokrokem členských států při provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí; zdůrazňuje, že je třeba více informací o stavu provádění v členských státech;
17. zdůrazňuje, že plné provádění a prosazování směrnic o ochraně přírody je spolu s dostatečným financováním základním předpokladem pro zajištění úspěchu celé strategie a splnění jejího hlavního cíle; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby se o to v maximální míře zasadily, vzhledem k tomu, jak málo času zbývá, a aby vytvořily širokou podpůrnou základnu;
18. naléhavě vyzývá vedoucí představitele EU, aby naslouchali půl milionu občanů, kteří volají po dodržování a lepším provádění razantních právních předpisů na ochranu přírody;
19. vyzývá Komisi, aby zdokonalila pokyny, jež mají usnadnit plné provádění a prosazování směrnic, a to v souladu se stávající judikaturou; vyzývá Komisi, aby se více zasadila o dialog s členskými státy a se všemi příslušnými subjekty, včetně těch sociálně-ekonomických, a podpořila tak výměnu osvědčených postupů;

20. uznává, že jedním z hlavních přínosů směrnic o ochraně přírody je míra, v jaké pomáhají zajistit rovné podmínky napříč EU, protože poskytují základní standard ochrany životního prostředí, jež musí všechny členské státy splnit na základě požadavků na společné standardy a zásady vzájemného uznávání v rámci jednotného trhu;
21. konstatuje, že v roce 2012 mělo pouze 58 % lokalit sítě Natura 2000 plány řízení; vyjadřuje znepokojení nad různými úrovněmi provádění; naléhavě žádá členské státy, aby na základě konzultace se všemi zúčastněnými stranami dokončily označení suchozemských a mořských lokalit sítě Natura 2000 a vypracovaly plány řízení;
22. zdůrazňuje, že napříč EU si řízení lokalit sítě Natura 2000 vyžádalo minimálně 5,8 miliardy EUR, avšak ročně tyto lokality přinášejí environmentální a sociálně-ekonomický zisk ve výši 200–300 miliard EUR; vyzývá členské státy, aby zajistily transparentní řízení lokalit sítě Natura 2000;
23. uznává, že přínos chráněných mořských oblastí zřízených v rámci sítě Natura 2000 bude hrát zásadní úlohu při dosahování dobrého stavu prostředí podle rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí a při plnění celosvětového cíle týkajícího se 10 % chráněných pobřežních a mořských oblastí do roku 2020, jak stanoví cíl v oblasti biologické rozmanitosti z Aiči č. 11; vyjadřuje politování nad tím, že splnění tohoto cíle je stále ještě v nedohlednu;
24. vyzývá Komisi a členské státy, aby zintenzivnily sběr údajů a sledování přírodních stanovišť a druhů, zejména tam, kde jsou v tomto směru velké nedostatky, s cílem zhodnotit pokrok při dosahování těchto cílů;
25. vyjadřuje znepokojení nad tím, že dosud neexistuje podrobný přehled o skutečném financování ochrany přírody v jednotlivých členských státech; má za to, že jde o významný informační nedostatek; vyzývá Komisi a členské státy, aby bezodkladně určily příslušné vnitrostátní rozpočtové položky a sestavily jejich souhrnný přehled;
26. opakuje své dřívější výzvy k tomu, aby se EU podílela na financování řízení lokalit sítě Natura 2000, čímž by poskytla doplňkový zdroj k fondu na rozvoj venkova, strukturálním fondům a rybářskému fondu a k finančním prostředkům, které daly k dispozici členské státy;
27. apeluje na Komisi a členské státy, aby nadále důsledně dbaly na vymáhání dodržování směrnic o ochraně přírody; zdůrazňuje, že dodržování právních předpisů EU a jeho vymáhání je nutné zlepšit, a to například použitím přiměřených a odrazujících sankcí;
28. v této souvislosti vyzývá k tomu, aby bylo vyvinuto další úsilí s cílem zastavit nezákonné zabíjení a odchyťování ptáků a obchod s nimi, a vyřešit tak s tím související místní konflikty; vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly nové nástroje pro odhalování protizákonných činností v lokalitách sítě Natura 2000;

Cíl 2

29. vyzývá Komisi, aby do roku 2017 předložila konkrétní návrh rozvoje transevropské sítě pro zelenou infrastrukturu (TEN-G); podporuje vývoj strategie pro vytváření biokoridorů pro volně žijící cílové druhy ve spolupráci s členskými státy;
30. vyzývá členské státy, které tak dosud neučinily, aby neprodleně vypracovaly a provedly rámce pro stanovení priorit v oblasti ekosystémů;
31. vyzývá členské státy, aby upřednostnily cíl obnovit do roku 2020 15 % poškozených ekosystémů a využily prostředky, které jsou pro tento cíl k dispozici v rámci víceletého finančního rámce; vyzývá Komisi, aby předložila pokyny k využívání těchto prostředků na obnovu poškozených ekosystémů a ochranu biologické rozmanitosti obecně;
32. upozorňuje na velký význam zemědělství a lesnictví pro dosažení tohoto cíle a na to, že řešení musí být udržitelná z hlediska zemědělství a lesnictví;
33. uznává negativní dopady znečištění ovzduší na biologickou rozmanitost a ekosystémové služby, je-li ukazatelem tlaku na přirozené ekosystémy a rozmanitost druhů nutriční dusík a kyselost;
34. vyzývá Komisi a členské státy, aby investovaly do biologické rozmanitosti s cílem podpořit inovační kapacitu podniků, zejména pokud jde o ekologické inženýrství;

Cíl 3

35. poznamenává, že i nadále je nanejvýš důležité začleňovat ochranu přírody do jiných oblastí politik, a zdůrazňuje v této souvislosti klíčovou úlohu zemědělství a lesnictví;
36. zdůrazňuje, že zachování biologické rozmanitosti je klíčové pro produkci potravin a krmiv, a je tedy v osobním zájmu zemědělců; zdůrazňuje, že je třeba k těmto záležitostem přistupovat na základě spolupráce mnoha zúčastněných stran, s aktivním zapojením zemědělců i lesníků a na základě podpory jejich spolupráce při společném řešení těchto výzev;
37. připomíná, že společná zemědělská politika (SZP) již disponuje nástroji pro obnovu, ochranu a zlepšování biologické rozmanitosti, jako jsou např. plochy využívané v ekologickém zájmu; poukazuje na skutečnost, že obnova, ochrana a zlepšování stavu ekosystémů souvisejících se zemědělstvím a lesnictvím, včetně oblastí sítě Natura 2000, se zdůrazňuje jako jedna ze šesti klíčových priorit rozvoje venkova v EU;
38. s politováním konstatuje, že dosud nebylo možné naměřit žádné zlepšení stavu biologické rozmanitosti v zemědělství, avšak uznává, že je ještě příliš brzy na to, aby bylo možné vyhodnotit efektivnost reformované SZP; vítá hodnocení stavu provádění SZP, které Komise plánuje, a naléhavě Komisi a členské státy žádá, aby sledovaly, hodnotily a případně zvýšily účinnost opatření v rámci ekologizace – včetně posouzení flexibility členských států – a dalších nástrojů pro rozvoj venkova v rámci SZP; vyzývá Komisi, aby zohlednila svá zjištění v přezkumu SZP v polovině období;
39. vyzývá členské státy, aby lépe využívaly nástroje SZP a politiky soudržnosti, které jsou již k dispozici, a podpořily tak zemědělce a lesníky při plnění cílů v oblasti biologické

rozmanitosti;

zdůrazňuje potřebu podporovat udržitelné využívání genetických zdrojů rostlin a tradičních zemědělských odrůd a udržitelná řešení pro zemědělství a lesnictví;

40. zdůrazňuje, že plochy využívané v ekologickém zájmu by z principu měly být oblastí ochrany a podpory zemědělsko-ekologických postupů, jako je opylení a ochrana půdy; žádá Komisi, aby zveřejnila údaje o tom, kolik členských států povoluje používání pesticidů a hnojiv na těchto plochách využívaných v ekologickém zájmu od chvíle, kdy vstoupilo v platnost nařízení (EU) č. 1307/2013;
41. vyzývá Komisi, aby v zájmu transparentnosti zveřejnila, jak členské státy odůvodňují své volby opatření v rámci ekologizace;
42. trvá na tom, aby Komise a členské státy zajistily, že finanční prostředky v rámci SZP budou přesměrovány od podpory činností poškozujících životní prostředí na financování udržitelných zemědělských postupů a zachování s tím spojené biologické rozmanitosti;
43. zdůrazňuje, že je nutné chránit biologickou rozmanitost v zemědělství v rozvojových zemích, neboť je nezbytná k zabezpečení potravin; proto vyzývá Komisi, aby investovala do agroekologie v rozvojových zemích, v souladu s doporučeními zvláštního zpravodaje OSN pro právo na potraviny;
44. žádá Komisi, aby podporovala udržitelné řízení světových lesů tím, že zajistí ekologické postupy, biologickou rozmanitost lesů a produktivitu a bude dodržovat práva původních obyvatel na využívání lesních zdrojů; dále vyzývá Komisi, aby zakázala ničení přírodních lesů, chránila ohrožené druhy a zakázala toxické pesticidy a sázení geneticky modifikovaných stromů;
45. vybízí Komisi, aby v rámci své strategie na podporu biologické rozmanitosti více zohlednila tropické lesy vzhledem k jejich koncentraci ekosystémů, přírodních stanovišť a obzvláště ohrožených druhů, k jejich zásadní úloze pro environmentální rovnováhu a klima a také k jejich společenskému a kulturnímu významu pro původní obyvatelstvo;
46. vyzývá členské státy, aby vypracovaly a provedly plány pro řízení lesů s cílem zlepšit ochranu lesních přírodních stanovišť a druhů a zlepšit dostupnost informací; žádá Komisi o vypracování jednotných a srovnatelných kritérií a standardů pro získávání informací o biologické rozmanitosti lesů;
47. upozorňuje na hrozbu, kterou pro biologickou rozmanitost může představovat rostoucí poptávka po biopalivech a stále se stupňující tlak na rozvojové země je vyrábět, v jejichž důsledku dochází k přeměně přírodních stanovišť a ekosystémů, jako jsou mokřady a lesy;
48. trvá na tom, že sociální a environmentální kritéria udržitelnosti produkce biomasy tvoří nedílnou součást rámce stanoveného ve směrnici o obnovitelných zdrojích energie; pokládá za klíčové vypracovat standardy udržitelnosti pro všechna odvětví, v nichž by mohla být využívána biomasa, spolu s kritérii udržitelného lesního hospodářství, jež zajistí, aby bioenergetika nepřispívala ke změně klimatu ani se nestala dalším faktorem

vedoucím k zabírání půdy a k nedostatku potravin;

49. se znepokojením konstatuje, že 90 % palmového oleje, který je ve světě konzumován, je produkováno v Indonésii a Malajsii na úkor rašelinových lesů, které jsou páleny, aby uvolnily místo velkým plantážím akácií a palmy olejné; poukazuje na to, že podle studie Světové banky se Indonésie stala právě kvůli pálení lesů třetím největším producentem skleníkových plynů;

Cíl 4

50. vybízí Komisi a členské státy, aby správně a včas provedly reformovanou společnou rybářskou politiku při uplatnění takových způsobů řízení rybolovu, které jsou založeny na ekosystémech, aby byl naplněn cíl maximálního udržitelného výnosu, a to mj. na základě podpory udržitelných a inovativních rybolovných metod; zdůrazňuje, že je důležité snižovat znečištění s cílem chránit mj. mořskou biologickou rozmanitost a mořské populace a podporovat ekonomický růst prostřednictvím modré ekonomiky;
51. zdůrazňuje zásadní význam mořských ekosystémů a zdrojů jako základu pro udržitelný rozvoj přímořských států; vyzývá členské státy k plnému provedení dřívějších závazků a ke spolupráci s vládami a samosprávami na celosvětové, regionální i místní úrovni v zájmu značného zvýšení ambicióznosti cílů a intenzity činností na dosažení spravedlivého, ekonomicky a ekologicky udržitelného rybolovu;
52. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že EU bude hrát vedoucí úlohu při zajištění dohody v rámci úmluvy OSN o mořském právu (UNCLOS), pokud jde o zachování a udržitelné využívání mořské biologické rozmanitosti, nad rámec jurisdikce členských států;
53. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy a třetími zeměmi zlepšila provádění nařízení rady (ES) č. 1005/2008 o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném (NNN) rybolovu;
54. vyzývá Komisi a členské státy, aby prostřednictvím programů určených na snížení chemického, fyzického a mikrobiologického znečištění zlepšily kvalitu životního prostředí našich moří, a optimalizovaly tak udržitelnost námořní dopravy a chránily biologickou rozmanitost, která je dopravou nevyhnutelně ohrožena; v tomto ohledu připomíná, že 12,7 milionu tun plastů (5 % celkové produkce) každoročně končí v oceánech, kam se dostanou z kanalizace, z vodních toků a pobřežních skládek, a negativně ovlivňují životní prostředí a biologickou rozmanitost celé planety;

Cíl 5

55. naléhavě žádá Komisi, aby bezodkladně a v souladu s článkem 4 nařízení (EU) č. 1143/2014 sestavila přesný a úplný seznam invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii, přičemž by se tento seznam neměl omezovat na pevný počet druhů a měl by zahrnovat úplná a soudržná prováděcí opatření (podložená dostatečnými zdroji) k dosažení daných cílů; podtrhuje význam průběžné aktualizace tohoto seznamu a provádění dalších posouzení rizik druhů, aby právní předpisy týkající se původních invazivních druhů mohly fungovat jako silná hybná páka;

56. vyzývá členské státy k ratifikaci úmluvy Mezinárodní námořní organizace o kontrole a řízení lodní zátěžové vody a usazenin s cílem zabránit šíření invazivních nepůvodních druhů z mořské a vnitrozemské vodní dopravy a přispět k provádění a dosažení daného cíle;
57. vyzývá členské státy, aby sledovaly dovoz exotických druhů na své území a aby o něm pravidelně podávaly zprávu Komisi a ostatním členským státům; vyzývá k větším omezením v oblasti dovozu a soukromého držení ohrožených druhů, včetně primátů, plazů a obojživelníků;

Cíl 6

58. vyzývá Komisi a členské státy, aby do roku 2020 postupně odstranily dotace, které mají negativní dopad na životní prostředí, a zajistily, že do roku 2016 bude dokončeno posouzení těchto dotací a že požadavky týkající se podávání zpráv budou začleněny do příslušných oblastí odvětvových politik EU; apeluje na Komisi a členské státy, aby se plně ztotožnily s přechodem na oběhové hospodářství a podporovaly jej;
59. naléhavě vyzývá zbývající členské státy, aby ratifikovaly Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání k Úmluvě o biologické rozmanitosti před konferencí smluvních stran jednajících jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu, která se uskuteční v prosinci roku 2016;
60. připomíná, že EU v celosvětovém měřítku významně přispívá k boji proti úbytku biologické rozmanitosti a že je spolu se svými členskými státy hlavním dárce finančních prostředků na zachování biologické rozmanitosti a největším poskytovatelem oficiální rozvojové pomoci v oblasti biologické rozmanitosti;
61. vítá stěžejní program Komise B4 LIFE 2014–2020, avšak domnívá se, že EU se musí na úsilí o zabránění úbytku biologické rozmanitosti podílet mnohem více, a žádá EU a její členské státy, aby splnily svůj závazek z Hajdarábadu spočívající v tom, že do roku 2015 zdvojnásobí celkové toky finančních zdrojů souvisejících s biologickou rozmanitostí směřující do rozvojových zemí a že tuto úroveň udrží nejméně do roku 2020;
62. zdůrazňuje, že trestné činy související s volně žijícími a planě rostoucími druhy a úbytkem stanovišť představují přímou a rozšířenou hrozbu pro světovou biologickou rozmanitost; uznává, že zanedbávání problematiky nezákonného obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy a nedostatek činností souvisejících se zapojením EU do úmluvy CITES představují závažný nedostatek ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti; podtrhuje naléhavou potřebu jednat koordinovaně v boji proti nezákonnému obchodování s volně žijícími a planě rostoucími druhy; vyzývá Komisi, aby předložila ambiciózní akční plán boje proti nedovolenému obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami a produkty z nich získanými, a žádá, aby obdobná opatření byla přijata také v souvislosti s bojem proti odlesňování a znehodnocování lesů;

Kontrola účelnosti směrnic o ochraně přírody

63. zdůrazňuje, že směrnice o ochraně přírody představují milníky pro politiku v oblasti ochrany přírody nejen úrovni EU, ale i na mezinárodní úrovni; je toho názoru, že je možné tyto směrnice o ochraně přírody díky jejich sevřené formě, soudržnosti a konzistentnosti považovat za svého druhu inteligentní regulaci *avant la lettre*;
64. zdůrazňuje, že síť Natura 2000 je stále poměrně novou sítí, jejíhož potenciálu nebylo ještě zdaleka dosaženo; je toho názoru, že směrnice o ochraně přírody jsou stále ještě relevantní a že osvědčené prováděcí postupy prokazují jejich účinnost; zdůrazňuje, že ve směrnicích o ochraně přírody je velký prostor pro flexibilitu, včetně možnosti přizpůsobení se technickému a vědeckému pokroku; konstatuje, že inteligentní provádění a mezinárodní spolupráce jsou zásadní pro dosažení cílů v oblasti biologické rozmanitosti;
65. staví se proti případné revizi směrnic o ochraně přírody, neboť by ohrozila realizaci strategie v oblasti biologické rozmanitosti a zapříčinila dlouhé období právní nejistoty, přičemž existuje riziko, že by vedla k oslabení právní ochrany a financování a měla by negativní dopad na přírodu, obyvatele i podniky; zdůrazňuje v tomto ohledu, že probíhající kontrola REFIT směrnic o ochraně přírody by se měla zaměřit na zlepšení provádění;
66. je přesvědčen o tom, že veškeré potíže s dosažením cílů směrnic o ochraně přírody a strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti obecně nejsou v právních předpisech, ale především v jejich neúplném, rozdílném a nesprávném provádění, jeho vymáhání a začleňování do dalších oblastí politik;
67. zdůrazňuje, že směrnice o ochraně přírody poskytují dostatečnou flexibilitu v oblasti jejich provádění při zohlednění hospodářských, sociálních, kulturních a regionálních požadavků, jak je zakotveno ve směrnici o stanovištích; vybízí nicméně naléhavě Komisi, aby vyjasnila svůj výklad a prováděcí pokyny, aby nedocházelo ke sporům a všechny problémové body se vyřešily;
68. požaduje přesné prověření úlohy velkých predátorů a případné zavedení opatření k přizpůsobení, aby byla zachována biologická rozmanitost, kulturní krajina a po staletí prováděná pastva býložravých zvířat v horských oblastech;
69. uznává, že právní předpisy Unie v oblasti ochrany ekosystémů, přírodních stanovišť a druhů v chráněných oblastech jsou prospěšné pro přírodu; vyjadřuje však politování nad tím, že nejvzdálenější francouzské regiony, které představují jedinečnou zásobárnu druhů a ekosystémů a značnou část světové i evropské biologické rozmanitosti, jsou z tohoto právního rámce i z dalších právních rámců vhodných pro jejich specifickou povahu vyňaty; podtrhuje však úspěch skupiny projektů v těchto regionech financovaných z programu LIFE + a z evropské iniciativy BEST, které měly za cíl posílit ochranu biologické rozmanitosti a přizpůsobení se změně klimatu v nejvzdálenějších regionech a v zámořských zemích a územích;
70. vyzývá Komisi, aby zavedla trvalé mechanismy financování ochrany biologické rozmanitosti v nejvzdálenějších regionech a zámořských zemích a územích, a to v návaznosti na přípravnou akci BEST;

Další postup: dodatečná opatření

71. považuje úbytek biologické rozmanitosti mimo chráněné přírodní oblasti za nedostatek celé strategie; vybízí Komisi a členské státy, aby shromáždily informace o těchto stanovištích a druzích a vytvořily vhodné rámce, které umožní spolupracovat s místními orgány a občanskou společností s cílem zabránit roztržitosti stanovišť a čisté ztrátě biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb;
72. má za to, že takovýto rámec musí zahrnovat balík doplňkových opatření, která řeší podstatu úbytku biologické rozmanitosti a zlepšují začleňování biologické rozmanitosti do odvětvových politik, včetně zemědělství, lesnictví, rybolovu, energetiky a dopravy;
73. vybízí členské státy, aby prostřednictvím iniciativ týkajících se územního plánování pečlivě posuzovaly využití prostorů a zajistily přiměřenou ochranu sítě Natura 2000, aby chránily veřejný prostor, zejména upřednostňováním pastevectví před opuštěním půdy, které zvyšuje hrozbu přírodních katastrof (laviny, sesuvy bahna a půdy), a vytvořily soudržnou síť modro-zelené infrastruktury ve venkovských i městských oblastech a zároveň zajistily nezbytnou právní jistotu v oblasti hospodářské činnosti; žádá Komisi, aby v této oblasti vytvořila osvědčené postupy a sestavila jejich přehled;
74. domnívá se, že pro účinnější a cílenější využívání dostupných prostředků je nezbytné, aby Komise vypracovala zvláštní kritéria pro „Nástroj financování přírodního kapitálu“, která musí zajistit, aby měly projekty náležitě pozitivní a vědecky prokazatelné účinky na biologickou rozmanitost; projekty programu LIFE by měly být spojeny s financováním z jiných programových proudů, jako jsou například strukturální fondy, čímž by se posílily a zopakovaly úspěšné projekty napříč EU a dosáhlo by se většího multiplikačního efektu;
75. vybízí Komisi, aby rozšířila přístup financování biologické rozmanitosti z různých fondů, a vyzývá k lepšímu propojení různých finančních nástrojů;
76. vyzývá Komisi a členské státy, aby zlepšily soudržnost napříč příslušnými odvětvovými politikami ohledně začlenění cílů v oblasti biologické rozmanitosti a přitom zajistily, že příští víceletý finanční rámec zaručí, že nedojde k žádné čisté ztrátě biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb;
77. vyzývá Komisi, aby zřídila skupinu na vysoké úrovni, která se bude zabývat přírodním kapitálem, jelikož vyšší politický význam a priorita pomohou dosažení daných cílů;
78. vyjadřuje politování nad tím, že právní předpisy EU v oblasti životního prostředí nejsou podrobovány uceleným a účinným inspekcím v oblasti životního prostředí a ucelenému a účinnému dohledu, které by odhalily porušování environmentálních právních předpisů v různých odvětvích a předcházely mu, přičemž totéž platí i pro chráněné přírodní lokality; vítá přípravnou práci na rámci EU pro inspekce v oblasti životního prostředí a vyzývá Komisi, aby bezodkladně předložila legislativní návrh;
79. zdůrazňuje význam inovací, výzkumu a vývoje, které umožňují plnit cíle směrnic o ochraně přírody, a vyzývá Komisi a členské státy, aby zaměřily svou pozornost zejména na vazby mezi zachováním biologické rozmanitosti a přínosy pro lidské zdraví a dobrý

stav ekonomiky a aby koordinovaly opatření na shromažďování údajů; připomíná, že stále ještě existují velké mezery ve znalostech, pokud jde o stav mořských ekosystémů a rybolovných zdrojů; vyzývá členské státy, aby zajistily sběr a zveřejňování údajů o dopadu rybolovu a akvakultury na širší životní prostředí;

80. žádá Komisi a členské státy, aby na základě politik, jež členské státy již provádějí, bezodkladně zahájily evropskou iniciativu týkající se opylovačů a věnovaly současně zvláštní pozornost odolnosti rostlin vůči škodlivým organismům, která má dopad na včelstvo a další opylovače, a aby neprodleně předložily návrhy rámcové směrnice o půdě, směrnice o přístupu ke spravedlnosti a revidovaný právní rámec EU o inspekcích ochrany životního prostředí;
81. se znepokojením poukazuje na narůstající množství vědeckých důkazů, které prokazují, že pesticidy ze skupiny neonikotinoidů mohou mít negativní dopad na zásadní služby, jako jsou opylení a přirozené mechanismy ochrany před škodlivými organismy; vyzývá proto Komisi, aby trvala na svém zákazu používání neonikotinoidů;
82. apeluje na Komisi a členské státy, aby plně uplatňovaly zásadu předběžné opatrnosti při povolování použití živých modifikovaných organismů a jejich vypuštění do životního prostředí s cílem zabránit jakémukoliv negativnímu dopadu na biologickou rozmanitost;
83. zdůrazňuje význam programu LIFE pro životní prostředí, zejména pokud jde o jeho dílčí program „Příroda a biologická rozmanitost“, neboť pomáhá chránit a posilovat evropskou biologickou rozmanitost;
84. je pevně přesvědčen, že životní prostředí a inovace se vzájemně doplňují, a odkazuje zejména na „přírodě blízká řešení“, která přinášejí ekonomicky i ekologicky inteligentní řešení problémů například v oblasti změny klimatu, nedostatku surovin, znečištění a antimikrobiální rezistence; vyzývá příslušné zúčastněné strany, aby taková řešení v rámci programu Horizont 2020 rozvíjely; vyzývá členské státy, aby v zájmu větší efektivity ponechávaly regulační prostor pro tato inteligentní řešení, která v oblasti biologické rozmanitosti přinášejí pozitivní výsledky;
85. zdůrazňuje, že otázky biologické rozmanitosti, změny klimatu a nedostatku surovin spolu neoddělitelně souvisejí; připomíná, že úbytku biologické rozmanitosti je možné zabránit jen v případě, že bude změna klimatu výrazně nižší než 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí; rovněž připomíná, že celá řada ekosystémů zmírňuje přírodní rizika, a tím přispívá k naplňování adaptační a mitigační strategie;
86. vyzývá Komisi a členské státy, aby tuto skutečnost zohlednily tím, že zajistí plné začlenění strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2020 do postoje EU v diskusích o nové mezinárodní dohodě týkající se změny klimatu, a to zejména s ohledem na skutečnost, že podle projektu ROBIN financovaného EU představuje ochrana biologické rozmanitosti část řešení změny klimatu, jejího zmírnění a přizpůsobení se jí, zejména když si uvědomíme, že tropické lesy mohou zmírnit 25 % celkových emisí skleníkových plynů;
87. vyzývá Komisi, aby do mezinárodních dohod, které uzavírá, začleňovala otázky týkající se životního prostředí a změny klimatu a aby prováděla analýzy týkající se životního

prostředí zaměřené na možnosti ochrany a zlepšování biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že je důležité systematicky zjišťovat a vyhodnocovat možné dopady na biologickou rozmanitost; vyzývá Komisi, aby v návaznosti na zjištění uvedená ve studii s názvem „Zjišťování a zmírňování negativních dopadů poptávky EU po některých komoditách na biologickou rozmanitost ve třetích zemích“ navrhla možné způsoby, jak přispět k odvrácení nebo minimalizaci úbytku biologické rozmanitosti ve světě, která je důsledkem určitých výrobních a spotřebních vzorců v EU;

88. naléhavě žádá členské státy, aby – na základě zásady předběžné opatrnosti a zásady přijímání nezbytných preventivních opatření a s ohledem na rizika a na negativní dopady na klima, životní prostředí a biologickou rozmanitost spojené s hydraulickým štěpením při využívání nekonvenčních uhlovodíků a nedostatky zjištěné v regulačním režimu EU u činností spojených s těžbou břidlicového plynu – nepovolovaly žádné nové provozy pro hydraulické štěpení v EU;
89. žádá Komisi a členské státy, aby dohlížely na provádění plánu z Guadeloupe přijatého v říjnu roku 2014 a aby zavedly potřebné nástroje na ochranu biologické rozmanitosti v nejbližších regionech a zámořských zemích a územích;
90. zdůrazňuje celosvětovou úlohu strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti; vyzývá Komisi, aby ustanovení o biologické rozmanitosti začlenila do probíhajících obchodních jednání a aby cíle v oblasti biologické rozmanitosti začlenila do obchodních politik EU;
91. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Ztráta biologické rozmanitosti představuje ztrátu pro přírodu, člověka i hospodářství

Biologická rozmanitost, jedinečná různorodost ekosystémů, přírodních stanovišť, druhů a genů na Zemi, jejichž součástí je i člověk, má neobyčejnou vnitřní hodnotu. Člověk je na biologické rozmanitosti navíc mimořádně závislý kvůli řadě ekosystémových služeb, mezi něž patří mj. čisté ovzduší, čistá voda, suroviny, opylovači rostlin či ochrana před povodněmi. Biologická rozmanitost tedy tvoří nezbytný základ našeho zdraví a blahobytu, jakož i naší hospodářské prosperity.

Biologická rozmanitost je pod velkým tlakem, a to jak na globální, tak na evropské úrovni. Druhy vymírají v závratném tempu. Děje se tak kvůli lidské činnosti. Proměny přírodních stanovišť, znečištění, nadměrné využívání zdrojů, nepůvodní invazivní druhy a změna klimatu patří k nejvýznamnějším příčinám ztráty biologické rozmanitosti.

Ztráta biologické rozmanitosti je mimořádně ničující a představuje ztrátu pro přírodu, člověka i hospodářství: ohrožuje poskytování nezbytných ekosystémových služeb a oslabuje přirozenou odolnost země vůči novým problémům. V „Global risks perception survey 2014“ (Průzkum vnímání celosvětových rizik – 2014) zařadilo Světové ekonomické fórum ztrátu biologické rozmanitosti a zhroucení ekosystémů do první desítky. Byly překročeny hranice a kapacita naší planety, což má za následek nevratné změny. Ztráta biologické rozmanitosti je proto nerozlučně spjata také se záležitostmi, jako jsou změna klimatu a nedostatek surovin, což se jasně odráží v nové Agendě pro udržitelný rozvoj 2030.

Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020

Evropský záměr zastavit ztrátu biologické rozmanitosti selhal v roce 2010. EU proto následně v roce 2011 vypracovala novou strategii. Hlavy států nebo předsedové vlád jako hlavní cíl stanovili zastavit ztrátu biologické rozmanitosti a úpadku ekosystémových služeb, obnovit je do maximální možné míry do roku 2020 a zvýšit snahy EU ztrátu biologické rozmanitosti na celosvětové úrovni zvrátit.

Strategie pak byla vystavena kolem šesti cílů, k nimž se pojila vždy konkrétní opatření: 1) úplné provedení směrnice o ochraně ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť (směrnice o ochraně přírody); 2) zachování a obnova ekosystémů a ekosystémových služeb; 3) zvýšení podílu zemědělství a lesnictví na ochraně a posílení biologické rozmanitosti; 4) zajištění udržitelného využívání rybolovných zdrojů; 5) boj s nepůvodními invazivními druhy a 6) větší účast EU na zastavení ztráty biologické rozmanitosti na celosvětové úrovni.

Přezkum v polovině období: do poloviny naší cesty je ještě daleko

V roce 2015 je verdikt jasný: bez značného dodatečného úsilí EU své dohodnuté cíle v roce 2020 opět nesplní. Čísla hovoří sama za sebe. Ekologická stopa evropské osmadvacítky je v porovnání s biologickou kapacitou Evropy dvojnásobná. Sotva 23 % druhů a 16 % přírodních stanovišť se nachází v dobrém stavu. Z hlediska uskutečnění hlavního cíle bylo dosaženo zoufale malého pokroku. Pouze u dvou cílů byl zaznamenán významnější pokrok (v případě cíle

4 – rybolov a cíle 5 – nepůvodní invazivní druhy), výsledky v případě ostatních cílů jsou velmi nedostatečné, nejvíce znepokojující jsou v oblasti zemědělství a lesnictví.

Celkově se tedy situace nadále vyvíjí obzvláště pesimisticky a znepokojivě. Přezkum v polovině období potvrzuje dřívější zjištění zpráv „SOER 2015“ a „Stav přírody“. I mezinárodní výhled, který přináší zpráva „Global Biodiversity Outlook Report 2014“, se nese v podobném duchu: navzdory značnému úsilí a pokroku v dílčích oblastech nebude pravděpodobně většina cílů z Aichi do roku 2020 dosaženo, aniž by bylo vyvinuto značné dodatečné úsilí.

Zároveň je povzbudivé a motivující, že cílené snahy a investice do přírody a biologické rozmanitosti skutečně přinášejí úspěch. Jasným důkazem je návrat některých druhů. Zpravodaj doporučuje využít osvědčené postupy jako katalyzátor změny. Neboť ačkoli úspěchy zatím nevyvažují obecně negativní vývoj, dokazují, že stávající právní předpisy fungují, že cíle pro rok 2020 jsou reálné a že je zde ještě obrovský prostor ke zlepšení.

Politická vůle k provádění, prosazování a integraci

Zpravodaj žádá větší politickou vůli k tomu, aby byla ztráta biologické rozmanitosti skutečně vnímána jako politická priorita, a považuje za nezbytné využít přístup zahrnující více zúčastněných stran, v němž budou zvláštní roli hrát regionální a místní subjekty.

Za klíčové pojmy vedoucí k pokroku považuje zpravodaj lepší provádění a prosazování stávajících právních předpisů.

Na prvním místě v tomto ohledu stojí směrnice o ochraně přírody: úplné provedení směrnice o ochraně ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť je absolutně nezbytným předpokladem pro uskutečnění strategie v oblasti biologické rozmanitosti jako celku. Směrnice o ochraně přírody představují milníky pro evropskou politiku v oblasti ochrany přírody a díky své sevřené formě, soudržnosti a konzistentnosti jsou svého druhu inteligentní regulací *avant la lettre*. Díky směrnici o ochraně přírody má EU jedinečnou síť Natura 2000, která se svými 26 000 chráněných přírodních oblastí tvoří 18 % zemského povrchu na souši a 6 % mořského prostředí. Zpravodaj zmiňuje, že síť Natura 2000 je stále poměrně novou sítí, jejíž potenciál nebyl ještě zdaleka dosažen.

Zpravodaj se jednoznačně staví proti případné revizi směrnic o ochraně přírody, neboť by ohrozila samotnou strategii v oblasti biologické rozmanitosti, zapříčinila by dlouhé období právní nejistoty a mohla by vést k oslabení právních předpisů. Zpravodaj je nadto přesvědčen o tom, že problém není v právních předpisech samotných, ale především v jejich neúplném a nesprávném provádění a prosazování; Zpravodaj se proto domnívá, že je mnohem účinnější, když jak Komise, tak příslušné orgány v členských státech budou ve vzájemném dialogu pracovat na lepším provádění. Klíčové přitom jsou vylepšené pokyny, jejich striktní dodržování a výměna osvědčených postupů.

Problematický je nadále také kolektivní a průřezový přístup, který je potřebný k účinnému zastavení ztráty biologické rozmanitosti. Jako výzvu je přitom třeba vnímat zejména integraci biologické rozmanitosti do společné zemědělské politiky (SZP). Zpravodaj doporučuje sledovat, hodnotit a zvýšit účinnost opatření v rámci ekologizace a dalších nástrojů pro rozvoj venkova.

Investice do přírody a biologické rozmanitosti jsou nezbytné ze společenského

i hospodářského hlediska

Zpravodaj se ztotožňuje s morálním argumentem, že biologickou rozmanitost je třeba chránit kvůli její velké vnitřní hodnotě a také proto, abychom naši planetu zachovali pro budoucí generace co nejvíce nedotčenou. Dále je zpravodaj pevně přesvědčen, že investice do přírody a biologické rozmanitosti mají zásadní význam i ze sociálně-ekonomického hlediska. V této souvislosti zpravodaj vyjadřuje politování nad tím, že příroda a hospodářský vývoj stojí opět proti sobě. Je nezbytné změnit způsob uvažování. Užitečnou úlohu při tom mohou navzdory případným nedostatkům sehrát metody pro měření hospodářské hodnoty biologické rozmanitosti, jako například „ekonomie ekosystémů a biologické rozmanitosti“ (TEEB), které tak mohou přispět ke zvýšení povědomí, lepšímu využívání dostupných prostředků a přijímání informovanějších rozhodnutí.

Nesmírný sociálně-ekonomický dopad biologické rozmanitosti jednoznačně dokládají následující údaje:

- neexistence politiky způsobuje roční ztrátu ekosystémových služeb v hodnotě 7 % celosvětového HDP;
- sociálně-ekonomické náklady příležitosti při nesplnění cílů pro rok 2020 se odhadují na 50 miliard EUR ročně;
- jedna šestina pracovních míst v EU určitým způsobem závisí na přírodě; 4,5 milionu pracovních míst v EU je závislých na ekosystémech, které chrání síť Natura 2000;
- hodnota opylovací činnosti, kterou provádí hmyz, se odhaduje na 15 miliard EUR ročně;
- škody způsobené nepůvodními invazivními druhy v EU se odhadují na 12 miliard EUR ročně;
- náklady na řízení sítě Natura 2000 (5,8 miliardy EUR ročně) jsou několikanásobně nižší než přidaná hodnota, kterou síť Natura 2000 přináší (200–300 miliard EUR).

Investice do přírody a biologické rozmanitosti pochopitelně vyžaduje finanční prostředky. Ty jsou však vyváženy přidanou hodnotou, kterou nabízí příroda a biologická rozmanitost, a tím, že nedojde ke ztrátě, která by jinak vznikla kvůli neexistenci politiky.

Hlas občanů

Podle občanů jsou příroda a biologická rozmanitost důležité. Podle průzkumu Eurobarometru (436) o biologické rozmanitosti považuje dopady ztráty biologické rozmanitosti nejméně 80 % občanů EU za závažné. Občané se také jasně ozvali během nedávné veřejné internetové konzultace ke kontrole účelnosti směrnic o ochraně přírody. Tato konzultace představuje se svými 552 470 účastníky nevidaný rekord (pro srovnání: jde o trojnásobný počet odpovědí než v případě transatlantického obchodního a investičního partnerství). Rozhodující úlohu při tom sehrála kampaň „Klenoty přírody v ohrožení“ (Nature Alert).

Na druhou stranu z průzkumu Eurobarometru vyplývá, že občané chtějí o ztrátě biologické rozmanitosti vědět víc informací a že většině občanů není známa síť Natura 2000. Co je neznámé, nemůže vzbudit zájem. Aby investice do přírody a biologické rozmanitosti získaly širší veřejnou podporu, je podle zpravodaje klíčové přesvědčit více lidí o významu biologické rozmanitosti. Pro tento účel je nezbytné objasnit sociálně-ekonomickou hodnotu biologické rozmanitosti a dopad ztráty biologické rozmanitosti na zdraví, blahobyt a prosperitu. V tomto bodě musí důležitou úlohu sehrát tvůrci politik na všech úrovních.

Další opatření jsou nezbytná

Zpravodaj se domnívá, že pro zastavení ztráty biologické rozmanitosti jsou nezbytná další, inovativní řešení, a navrhuje za tímto účelem několik konkrétních opatření:

- vytvoření transevropské sítě pro zelenou infrastrukturu (TEN-G) může vyústit v situaci výhodnou jak pro přírodu, tak pro hospodářství;
- přírodou se nesmí rozumět jen příroda v chráněných přírodních oblastech; zaručení přístupu ke kvalitní přírodě pro všechny a předcházení ztrátě biologické rozmanitosti mimo chráněné přírodní oblasti v současné strategii chybí; tento nedostatek by mohl odstranit evropský rámec pro předcházení čisté ztrátě biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb;
- pro účinnější a cílenější využívání dostupných prostředků jsou nezbytná zvláštní kritéria pro „Nástroj financování přírodního kapitálu“, jež zajistí, aby měly projekty konkrétní pozitivní účinky na biologickou rozmanitost;
- nadále je nezbytné shromažďovat spolehlivé a srovnatelné údaje: zejména souvislost mezi zdravím a biologickou rozmanitostí a pokles opylovačů vyžadují další výzkum a opatření;
- „přírodě blízká řešení“ mohou být významným příspěvkem při řešení výzev, jako je změna klimatu; cílený plán přinést do měst více přírody se tak může ve městech postarat o výrazné snížení teploty; zpravodaj se domnívá, že je zásadní, aby i jednotliví občané mohli něčím přispět – dobrým příkladem je třeba oživení zahrádkaření nebo myšlenka „živých zahrad“, která získává stále větší popularitu.

Závěr

Příroda volá o pomoc. Otázkou je, zda nás její výkřik probere a pohne k další činnosti. Zpravodaj je přesvědčen o tom, že biologická rozmanitost a příroda musí být v centru inteligentní, udržitelné a inkluzivní Evropy, a volá po větší politické vůli ztrátu biologické rozmanitosti skutečně zastavit. Je to potřeba kvůli přírodě samotné a kvůli zdraví, blahobytu a prosperitě našich dětí a vnoučat.

8.12.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

k přezkumu strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období
(2015/2137(INI))

Navrhovatel: Jordi Sebastià

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. připomíná, že EU v celosvětovém měřítku významně přispívá k boji proti ztrátě biologické rozmanitosti a že je spolu se svými členskými státy hlavním dárcem finančních prostředků na zachování biologické rozmanitosti a největším poskytovatelem oficiální rozvojové pomoci v oblasti biologické rozmanitosti, kde se její příspěvky mezi roky 2006 a 2013 zdvojnásobily; zdůrazňuje nicméně nutnost posílit příspěvek EU k zachování biologické rozmanitosti na celosvětové úrovni tak, aby bylo dosaženo cílů z Aiči v oblasti biologické rozmanitosti ve stanovených lhůtách;
2. poukazuje na klíčovou úlohu biologické rozmanitosti v rámci cílů udržitelného rozvoje, a zejména cílů 14 „zachovat a udržitelně využívat oceány, moře a mořské zdroje“ a 15 „chránit a obnovovat pozemní ekosystémy a podporovat jejich udržitelné využití, udržitelně spravovat lesy, bojovat s desertifikací, zastavit a zvrátit degradaci půdy a zastavit ztrátu biologické rozmanitosti“; připomíná, že EU disponuje nesmírnou biologickou rozmanitostí zejména díky svým nejvzdálenějším regionům, ale rovněž prostřednictvím zámořských zemí a území, ke kterým jsou tyto regiony přidruženy; vyzývá tedy EU, aby i nadále odhodlaně usilovala o další posílení Úmluvy o biologické rozmanitosti a zajistila její účinné provádění;
3. konstatuje, že mezi hlavní tlaky a faktory vedoucí ke ztrátě biologické rozmanitosti v EU i mimo EU patří roztržštěnost, poškozování a ničení přírodních stanovišť kvůli změnám ve využití půdy, změna klimatu, neudržitelné spotřební vzorce a využívání moří; zdůrazňuje, že je proto nutné určit ukazatele, na jejichž základě lze jednoznačně a vědecky měřit stav biologické rozmanitosti v určité oblasti nebo regionu, a podporovat racionální a udržitelné využívání zdrojů v EU i celosvětově, včetně rozvojových zemí, a zejména naléhavě vyzývá EU, aby lépe zapracovala své mezinárodní závazky v oblasti biologické

rozmanitosti do své strategie pro přizpůsobování se změně klimatu a do strategie Evropa 2020; zdůrazňuje, že hospodářství účinněji využívající zdroje a snížení nadměrné spotřeby by mohlo EU pomoci snížit její závislost na přírodních zdrojích, zejména těch, které pocházejí z mimoevropských států; připomíná také, že ekosystémový přístup ke zmírňování změny klimatu a k adaptaci na tuto změnu by mohlo být nákladově efektivní alternativou k technologickým řešením a že pokrok řady aplikovaných věd závisí na dlouhodobé dostupnosti a rozmanitosti přírodního bohatství;

4. v souladu se strategií Evropa 2020 a s cílem 3 z Aiči týkající se biologické rozmanitosti žádá zrušení dotací, které škodí životnímu prostředí;
5. vyjadřuje politování nad tím, že nad kroky, které EU činí s cílem zvrátit ztrátu biologické rozmanitosti, převažuje soustavný a stále větší tlak na biologickou rozmanitost v Evropě, jež vytvářejí například změny ve využití půdy, znečištění a změna klimatu; připomíná, že ztráta biologické rozmanitosti je nákladná pro celou společnost, zejména pro hospodářské subjekty v odvětvích, která přímo závisejí na ekosystémových službách, jako například zemědělství; vyzývá EU, aby zachování biologické rozmanitosti začlenila do všech hospodářských odvětví a aby zajistila součinnost při provádění jednotlivých mezinárodních mnohostranných environmentálních dohod;
6. zastává názor, že ekonomická hodnota biologické rozmanitosti by měla být zohledňována v ukazatelích, na jejichž základě jsou přijímána rozhodnutí (aniž by se z biologické rozmanitosti stalo zboží), které by se neměly omezovat na HDP; je přesvědčen, že to napomůže naplňování cílů udržitelného rozvoje; proto žádá systematické začlenění hodnot biologické rozmanitosti do vnitrostátních systémů hospodářských účtů v rámci monitorování cílů udržitelného rozvoje;
7. připomíná, že ztrátě biologické rozmanitosti je možné zabránit jen v případě, že bude změna klimatu výrazně menší než 2 stupně Celsia ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí; rovněž připomíná, že celá řada ekosystémů zmírňuje přírodní rizika a tím přispívá k naplňování strategie zmírňování změny klimatu a adaptace na tuto změnu;
8. připomíná, že lesy jsou domovem přibližně 90 % suchozemských biologických druhů a že na nich závisí živobytí více než jedné miliardy lidí; se znepokojením konstatuje, že rostoucí poptávka po dřevní biomase ve světě může ohrozit biologickou rozmanitost a lesní ekosystémy, na nichž jsou životně závislí chudí lidé; vyjadřuje obavu z toho, že závislost EU na dovozu může zažehnout rozsáhlé odlesňování v rozvojových zemích, vyvolat nezákonnou těžbu dřeva a oslabit dobrovolné dohody o partnerství v rámci akčního plánu pro prosazování práva, správy a obchodu v oblasti lesnictví (FLEGT); připomíná také, že rozsáhlejší využití biomasy by mohlo vést k intenzivnějšímu lesnímu hospodářství a ke snížení zásob uhlíku v lesích, což by ohrozilo cíl omezit růst teploty na méně než 2 stupně Celsia; vyzývá EU, aby vypracovala akční plán pro řešení problému odlesňování a znehodnocování lesů, jež by bylo možno uplatňovat celosvětově, včetně rozvojových zemí, a aby zároveň pokračovala ve svých iniciativách na podporu řádného lesního hospodářství, zejména prostřednictvím dohod FLEGT;
9. trvá na tom, že sociální a environmentální kritéria udržitelnosti produkce biomasy tvoří nedílnou součást rámce směrnice o obnovitelných zdrojích energie; pokládá za klíčové vypracovat standardy udržitelnosti pro všechna odvětví, v nichž by mohla být využívána biomasa, spolu s kritérii udržitelného lesního hospodářství, jež zajistí, aby bioenergetika

nepřispívala ke změně klimatu ani se nestala dalším faktorem vedoucím k zabírání půdy a nedostatečnému zajištění potravin;

10. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby mezi své priority zařadily naplnění cílů pro rok 2020; vyzývá k mnohostrannému přístupu a podtrhuje přitom zásadní úlohu regionálních a místních subjektů; zdůrazňuje, že pro biologickou rozmanitost má zásadní význam rovněž větší povědomí a podpora veřejnosti;
11. připomíná, že rozmach agropaliv, založený převážně na rozšíření velkoplošných průmyslových monokultur a na intenzivním zemědělství, poškozují životní prostředí, biologickou rozmanitost, úrodnost půdy a dostupnost vody; naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila soulad politiky EU v oblasti biopaliv se závazky, které EU přijala v rámci Úmluvy o biologické rozmanitosti, s politikou a závazky v oblasti klimatu (včetně závazků přijatých na konferenci o změně klimatu COP21) a s cíli programu OSN pro snižování emisí z odlesňování a znehodnocování lesů (UN-REDD);
12. se znepokojením konstatuje, že 90 % palmového oleje, který je ve světě konzumován, je produkováno v Indonésii a Malajsii na úkor rašelinových lesů, které jsou páleny, aby uvolnily místo velkým plantážím akácií a palmy olejné; poukazuje na to, že podle studie Světové banky se Indonésie stala právě kvůli pálení lesů třetím největším původcem skleníkových plynů;
13. zdůrazňuje, že je nutné chránit biologickou rozmanitost v zemědělství v rozvojových zemích, neboť je nezbytná k zabezpečení potravin; proto vyzývá Komisi, aby investovala do agroekologie v rozvojových zemích, v souladu s doporučeními zvláštního zpravodaje OSN pro právo na potraviny;
14. konstatuje, že rozvojová pomoc EU a obchodní dohody uzavřené mezi EU a africkými zeměmi ovlivňují reformu afrického práva v oblasti osiva, neboť upravují ochranu duševního vlastnictví s cílem usnadnit přeshraniční obchod s osivem a chránit komerční odrůdy osiva; vyzývá Komisi, aby zajistila zohledňování závazků týkajících se práv zemědělců, které EU přijala v rámci Mezinárodní smlouvy o rostlinných genetických zdrojích pro výživu a zemědělství, v rámci veškeré technické a finanční pomoci určené na rozvoj politiky v oblasti osiv; vyzývá EU, aby v souladu s rámcem politiky EU v oblasti zabezpečení dodávek potravin rovněž podporovala režimy práv duševního vlastnictví, které přispívají k vytváření odrůd osiva přizpůsobených místním podmínkám a k rozvoji praxe uchovávání osiva zemědělci;
15. žádá opětovné posouzení stavu biologické rozmanitosti v zemědělství, a to při zohlednění zjištění Parlamentu uvedených v přezkumech společné zemědělské politiky v polovině období;
16. připomíná, že změna klimatu, změny přírodních stanovišť, invazivní druhy, intenzivní pastva, hydrologické změny, zabírání půdy, monokultura, nadměrná spotřeba masa, expanze dopravy a neudržitelné využívání energie vytvářejí stále větší tlak na biologickou rozmanitost ve světovém měřítku, neboť vedou k roztržitosti půdy, nárůstu CO₂ a ztrátě přírodních stanovišť;
17. vyzývá EU, aby pokračovala s naplňováním hlavních cílů v oblasti biologické rozmanitosti a svých závazků v oblasti ochrany biologické rozmanitosti s cílem snížit dopady své

činnosti na biologickou rozmanitost ve světě v souladu se zásadou soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a respektovat ekologické limity ekosystémů; rovněž EU vyzývá, aby podpořila rozvojové země v jejich úsilí o zachování biologické rozmanitosti a zajištění jejího udržitelného využití;

18. vyzývá Komisi, aby do mezinárodních dohod, které uzavírá, začleňovala otázky týkající se životního prostředí a změny klimatu a aby prováděla analýzy týkající se životního prostředí zaměřené na možnosti ochrany a zlepšování biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že je důležité systematicky zjišťovat a vyhodnocovat možné dopady na biologickou rozmanitost; vyzývá Komisi, aby v návaznosti na zjištění uvedená ve studii o „zjišťování a zmírňování negativních dopadů poptávky EU po některých komoditách na biologickou rozmanitost ve třetích zemích“ navrhla možné způsoby, jak přispět k odvrácení nebo minimalizaci ztráty biologické rozmanitosti ve světě, která je důsledkem určitých výrobních a spotřebních vzorců v EU.

**VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ
VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO**

Datum přijetí	1.12.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 20 -: 0 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Beatriz Becerra Basterrechea, Doru-Claudian Frunzuličá, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Jordi Sebastià
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Pál Csáky, José Inácio Faria, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	22.12.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 60 -: 3 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Grootte, Françoise Grossetête, Jean-François Jalkh, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Nikos Androulakis, Simona Bonafè, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Elena Gentile, Martin Häusling, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Alojz Peterle, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic, Keith Taylor
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Lucy Anderson, Michał Boni, Monika Hohlmeier, Sander Loones